

[Ministeren for skatter og afgifter]

Lovforslaget omhandler beskatningen af tilskud, som ydes af fællesmarkedet og den danske stat til strukturforanstaltninger inden for konsumfiskeindustrien, idet sådanne tilskud efter forslaget skal kunne fordeles til indkomstbeskatning over en periode på indtil 10 år. Ligningsloven indeholder i forvejen i § 27 C regler om en sådan fordeling af beskatningen for de såkaldte FEOGA-tilskud til dansk landbrug, og det er disse regler, der nu foreslås udvidet til at gælde også for tilskuddene til konsumfiskeindustrien.

De nævnte tilskud til konsumfiskeindustrien ydes med hjemmel i loven om tilskud til strukturforanstaltninger inden for konsumfiskeindustrien (lov nr. 124 af 29. marts 1978). Tilskuddene hidrører dels fra den danske stat, dels fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget. Ordningen svarer stort set til den tilskudsordning, der siden 1973 har været gældende for landbruget (FEOGA-tilskuddene). Reglerne i ligningslovens § 27 C om adgang til at fordele beskatningen af tilskuddene til landbruget vil derfor kunne udvides til også at gælde for tilskuddene til konsumfiskeindustrien. Om de nærmere regler i ligningslovens § 27 C skal jeg tillade mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Lovforslaget indeholder desuden nogle redaktionelle ændringer som følge af ændringer i EF-forordningerne og landbrugslovgivningen m. v.

Lovforslaget vil ikke på længere sigt udløse noget egentligt provenutab. Derimod vil det medføre, at indkomstbeskatningen af tilskudsbeløb til konsumfiskeindustrien i et vist omfang udsættes i indtil 10 år. Denne udsættelse vil bevirke, at der i 1978 og de følgende år fremkommer provenutab, som senere vil blive opvejet af merprovenu af nogenlunde samme størrelse, efterhånden som tilskudsbeløbene medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Med disse udtalelser skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling i tinget.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning.

(Lovforslag nr. L 10).

Lovforslaget går ud på at bibeholde den statsafgift på 19 pct. af tipsomsætningen, som har været gældende i Dansk Tipstjenestes regnskabsår 1976-77 og 1977-78, men som ifølge den gældende lov skal forhøjes til 20 pct. for det regnskabsår, der begyndte den 1. juli 1978.

Baggrunden for forslaget er, at prisudviklingen i de seneste år har medført et øget behov for støtte til de formål, som får andel i tipstjenestens overskud. Da samtidig tipningen de seneste år er steget betydeligt, har regeringen anset det for rimeligt at foreslå afgiftssatsen på 19 pct. bevaret.

Efter et skøn over tipsomsætningen i regnskabsperioden 1. juli 1978 - 30. juni 1979 anslås det, at lovforslaget på årsbasis vil medføre et provenutab på 6-7 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Glistrup (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om sommertid 1979.

(Lovforslag nr. L 11).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Glistrup (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om esperantoundervisning.

(Beslutningsforslag nr. B 1).

Jeg skal som begrundelse for forslaget henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Meddelelse om valggrupper:

Formanden:

Som punkt 1-29 på dagsordenen er opført en række valg.

Der er til disse valg anmeldt følgende valggrupper:

[Formanden]

en valggruppe mellem socialdemokratiet, venstre, erhvervspartiet og Steenholdt med i alt 90 medlemmer;

en valggruppe mellem fremskridtspartiet og Danmarks retsforbund med i alt 32 medlemmer;

en valggruppe mellem det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti med i alt 31 medlemmer og

en valggruppe mellem socialistisk folkeparti, Danmarks kommunistiske parti og venstresocialisterne med i alt 20 medlemmer.

Der foreligger indstilling fra de forskellige grupper om disse valg.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Valg af 16 medlemmer til udvalget for forretningsordenen.

Formanden:

Vedrørende dette valg er der for det første udepeget 15 medlemmer. Om det 16. medlem foreligger der fra valggruppen omfattende socialdemokratiet, venstre, erhvervspartiet og Steenholdt indstilling om at vælge hr. Otto Mørch og fra valggruppen omfattende socialistisk folkeparti, Danmarks kommunistiske parti og venstresocialisterne indstilling om at vælge fru Ebba Strange. Der må derfor foretages lodtrækning.

Jeg beder tingsekretærene om at lægge disse to kort med navnene Otto Mørch og Ebba Strange i hver sin konvolut, anbringe dem i stemmeurnen, række mig den, hvorefter jeg udtrækker en konvolut. (*Kortet udtrækkes*).

På kortet står: »Ebba Strange«. Denne er således valgt.

Valgt til udvalget var herefter:

- 1 Normann Andersen (S)
- 2 Poul Dalsager (S)
- 3 J. K. Hansen (S)
- 4 Søren B. Jørgensen (S)
- 5 Risgaard Knudsen (S)
- 6 Nørgaard Sørensen (S)
- 7 Bertel Haarder (V)
- 8 Jeppe Kristensen (V)
- 9 Glistrup (FP)
- 10 Arentoft (FP)
- 11 Alfred Hansen (DR)

5 Ft

- 12 Hagen Hagensen (KF)
- 13 Langsted (CD)
- 14 Chr. Christensen (KrF)
- 15 Ib Nørlund (DKP)
- 16 Ebba Strange (SF)

(Udvalget for forretningsordenen består af folketingets præsidium tillige med de ovenfor valgte).

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Valg af 17 medlemmer til udvalget til valgsprøvelse.

Valgt blev:

- 1 Møller Andersen (S)
- 2 Svend Andersen (Bornh. a.) (S)
- 3 Mette Groes (S)
- 4 J. K. Hansen (S)
- 5 Lissa Mathiasen (S)
- 6 Tastesen (S)
- 7 Westh (S)
- 8 Holm (V)
- 9 Kristen Østergaard (V)
- 10 Kjærulff-Schmidt (FP)
- 11 Maisted (FP)
- 12 Voigt (FP)
- 13 Annelise Godfredsen (KF)
- 14 Gerda Møller (KF)
- 15 Prehn (CD)
- 16 Bjørn Poulsen (SF)
- 17 Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til arbejdsmarkedsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Bakholt (S)
- 2 Erling Dinesen (S)
- 3 Hans Jørgen Jensen (S)
- 4 Søren B. Jørgensen (S)
- 5 Inge Fischer Møller (S)
- 6 Kaj Poulsen (S)
- 7 Taanquist (S)
- 8 Holm (V)

- 9 Jens Peter Jensen (V)
- 10 Voigt (FP)
- 11 Glistrup (FP)
- 12 Schak Nielsen (DR)
- 13 Grethe Fenger Møller (KF)
- 14 Ninn-Hansen (KF)
- 15 Melchior (CD)
- 16 Ole Henriksen (SF)
- 17 Kurt Hansen (VS)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Otto Mørch (S)
Lindinger (EP)
- nr. 8 og 9 Holmberg (V)
Johan Philipsen (V)
- nr. 10 og 11 Lawaetz (FP)
Wissing (FP)
- nr. 12 Nauerby (FP)
- nr. 13 Palle Simonsen (KF)
- nr. 14 Honoré (KrF)
- nr. 15 Langsted (CD)
- nr. 16 Jørgen Jensen (DKP)
- nr. 17 Tyroll (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til boligudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Bakholt (S)
- 2 Knud Damgaard (S)
- 3 Grünbaum (S)
- 4 Henning Jensen (S)
- 5 Preben Steen Nielsen (S)
- 6 Kjeld Olesen (S)
- 7 Kaj Poulsen (S)
- 8 Johan Philipsen (V)
- 9 Fogh Rasmussen (V)
- 10 Kirsten Jacobsen (FP)
- 11 Thorndahl (FP)
- 12 Schak Nielsen (DR)
- 13 Keld Andersen (KF)
- 14 Langsted (CD)
- 15 Arne Bjerregaard (KrF)
- 16 Kaj Hansen (DKP)
- 17 Wilhjelm (VS)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Svend Andersen (Bornh. a.) (S)
Jørgen Frederiksen (S)

- nr. 8 og 9 Svend Erik Hovmand (V)
Brøndlund Nielsen (V)
- nr. 10 og 11 Kjærulff-Schmidt (FP)
Uwe Jensen (Ribe a.) (FP)
- nr. 12 Maisted (FP)
- nr. 13 Annelise Gotfredsen (KF)
- nr. 14 Prehn (CD)
- nr. 15 Jens Møller (KrF)
- nr. 16 Alfred Andersen (SF)
- nr. 17 Bjørn Poulsen (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Valg af 21 medlemmer til det energipolitiske udvalg.

Valgt blev:

- 1 Svend Andersen (Bornh. a.) (S)
- 2 Dorte Bennedsen (S)
- 3 Mette Groes (S)
- 4 Thomas Have (S)
- 5 Erik Holst (S)
- 6 Preben Steen Nielsen (S)
- 7 Buchart Petersen (S)
- 8 Birte Weiss (S)
- 9 Holm (V)
- 10 Karlskov Jensen (V)
- 11 Johan Philipsen (V)
- 12 Uwe Jensen (Ribe a.) (FP)
- 13 Arentoft (FP)
- 14 Maisted (FP)
- 15 Alice Hedegaard (DR)
- 16 Keld Andersen (KF)
- 17 Annelise Gotfredsen (KF)
- 18 Prehn (CD)
- 19 Honoré (KrF)
- 20 Ib Nørlund (DKP)
- 21 Wilhjelm (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til erhvervsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Dorte Bennedsen (S)
- 2 Tove Lindbo Larsen (S)
- 3 Lerke (S)

- 4 Lissa Mathiasen (S)
- 5 Inge Fischer Møller (S)
- 6 Poul Nielson (S)
- 7 Westh (S)
- 8 Ellemann-Jensen (V)
- 9 Jeppe Kristensen (V)
- 10 Askjær Jørgensen (FP)
- 11 H. C. Hansen (FP)
- 12 Alfred Hansen (DR)
- 13 Kjelgaard (KF)
- 14 Melchior (CD)
- 15 Inger Stilling Pedersen (KrF)
- 16 Ole Olsen (SF)
- 17 Jørgen Jensen (DKP)

Til stedfortrædere for:

nr. 1-7	Birte Weiss (S)
	Lindinger (EP)
nr. 8 og 9	Holmberg (V)
	Jens Peter Jensen (V)
nr. 10 og 11	Nauerby (FP)
	Lawaetz (FP)
nr. 12	Pilgaard Andersen (FP)
nr. 13	Kallesøe (KF)
nr. 14	Langsted (CD)
nr. 15	Ninn-Hansen (KF)
nr. 16	Bjørn Poulsen (SF)
nr. 17	Wilhelm (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Valg af 17 medlemmer til finansudvalget.

Valgt blev:

- 1 Albertsen (S)
- 2 Normann Andersen (S)
- 3 Camre (S)
- 4 Eva Gredal (S)
- 5 Thomas Have (S)
- 6 Henning Jensen (S)
- 7 Nørgaard Sørensen (S)
- 8 Svend Erik Hovmand (V)
- 9 Bertel Haarder (V)
- 10 Svend Andersen (Rosk. a.) (FP)
- 11 Glensgård (FP)
- 12 Hjortlund Christensen (DR)
- 13 Palle Simonsen (KF)
- 14 Jes Schmidt (CD)
- 15 Jens Møller (KrF)
- 16 Alfred Andersen (SF)
- 17 Kaj Hansen (DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til forsvarsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Lasse Budtz (S)
- 2 Knud Damgaard (S)
- 3 J. K. Hansen (S)
- 4 Risgaard Knudsen (S)
- 5 Preben Steen Nielsen (S)
- 6 Poul Nielson (S)
- 7 Robert Pedersen (S)
- 8 Mette Madsen (V)
- 9 Kristen Østergaard (V)
- 10 Arentoft (FP)
- 11 Tang Sørensen (FP)
- 12 Lis Starcke (DR)
- 13 Palle Simonsen (KF)
- 14 Bollmann (CD)
- 15 Honoré (KrF)
- 16 Gert Petersen (SF)
- 17 Jørgen Jensen (DKP)

Til stedfortrædere for:

nr. 1-7	Normann Andersen (S)
	Karen Dahlerup Andersen (S)
nr. 8 og 9	Kaj V. Andersen (V)
	Ellemann-Jensen (V)
nr. 10 og 11	Poulsgaard (FP)
	Jørgen Junior (FP)
nr. 12	Halvgaard (FP)
nr. 13	Poul Schlüter (KF)
nr. 14	Brusvang (CD)
nr. 15	Chr. Christensen (KrF)
nr. 16	Ole Henriksen (SF)
nr. 17	Kurt Hansen (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Valg af 17 medlemmer til indfødsretsudvalget.

Valgt blev:

- 1 Tove Frederiksen (S)
- 2 Mette Groes (S)
- 3 J. K. Hansen (S)
- 4 Thomas Have (S)
- 5 Lerke (S)
- 6 Nørgaard Sørensen (S)

- 7 Taanquist (S)
- 8 Mette Madsen (V)
- 9 Henrik Toft (V)
- 10 Dohrmann (FP)
- 11 Uwe Jensen (Ribe a.) (FP)
- 12 Wissing (FP)
- 13 Burgdorf (KF)
- 14 Jes Schmidt (CD)
- 15 Inger Stilling Pedersen (KrF)
- 16 Ebba Strange (SF)
- 17 Lilli Gyldenkilde (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kirkeudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Normann Andersen (S)
- 2 Dorte Bennedsen (S)
- 3 Tove Frederiksen (S)
- 4 Grete Hækkerup (S)
- 5 Johan Nielsen (S)
- 6 Poul Mortensen (S)
- 7 Jimmy Stahr (S)
- 8 Kaj V. Andersen (V)
- 9 Holmberg (V)
- 10 Ernst Schmidt (FP)
- 11 Poulsgaard (FP)
- 12 Askjær Jørgensen (FP)
- 13 Burgdorf (KF)
- 14 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 15 Inger Stilling Pedersen (KrF)
- 16 Ole Olsen (SF)
- 17 Lilli Gyldenkilde (SF)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Helle Degn (S)
Tove Lindbo Larsen (S)
- nr. 8 og 9 Mette Madsen (V)
Henrik Toft (V)
- nr. 10-12 Nyborg (FP)
Wissing (FP)
- nr. 13 Kjelgaard (KF)
- nr. 14 Bollmann (CD)
- nr. 15 Honoré (KrF)
- nr. 16 Bjørn Poulsen (SF)
- nr. 17 Alfred Andersen (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kommunaludvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Møller Andersen (S)
- 2 Jørgen Frederiksen (S)
- 3 Eva Gredal (S)
- 4 Henning Jensen (S)
- 5 Poul Mortensen (S)
- 6 Karl Nielsen (S)
- 7 Marinus Sørensen (S)
- 8 Jens Peter Jensen (V)
- 9 Svend Erik Hovmand (V)
- 10 Tang Sørensen (FP)
- 11 Kirsten Jacobsen (FP)
- 12 Schak Nielsen (DR)
- 13 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 14 Jes Schmidt (CD)
- 15 Honoré (KrF)
- 16 Alfred Andersen (SF)
- 17 Jørgen Jensen (DKP)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Erenbjerg (S)
Tove Frederiksen (S)
- nr. 8 og 9 Henrik Toft (V)
Fogh Rasmussen (V)
- nr. 10 og 11 Thorndahl (FP)
Pilgaard Andersen (FP)
- nr. 12 Nyborg (FP)
- nr. 13 Keld Andersen (KF)
- nr. 14 Bollmann (CD)
- nr. 15 Grove (KF)
- nr. 16 Lilli Gyldenkilde (SF)
- nr. 17 Tyroll (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kulturudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Dorte Bennedsen (S)
- 2 Lasse Budtz (S)
- 3 Eva Gredal (S)
- 4 Lysholt Hansen (S)
- 5 Johan Nielsen (S)

- 6 Jimmy Stahr (S)
- 7 Birte Weiss (S)
- 8 Kaj V. Andersen (V)
- 9 Mette Madsen (V)
- 10 Poulsgaard (FP)
- 11 H. C. Hansen (FP)
- 12 Lis Starcke (DR)
- 13 Grethe Fenger Møller (KF)
- 14 Melchior (CD)
- 15 Chr. Christensen (KrF)
- 16 Ole Henriksen (SF)
- 17 Waldorff (VS)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Robert Pedersen (S)
Nørgaard Sørensen (S)
- nr. 8 og 9 Bertel Haarder (V)
Jens Peter Jensen (V)
- nr. 10 og 11 Nyborg (FP)
Ernst Schmidt (FP)
- nr. 12 Uwe Jensen (Ribe a.) (FP)
- nr. 13 Annelise Gotfredsen (KF)
- nr. 14 Ingolf Knudsen (CD)
- nr. 15 Inger Stilling Pedersen (KrF)
- nr. 16 Ebba Strange (SF)
- nr. 17 Gertrud Stjernholm Nielsen
(DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til landbrugs- og fiskeriudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Svend Andersen (Bornh. a.) (S)
- 2 Dorte Bennedsen (S)
- 3 Poul Dalsager (S)
- 4 Poul Mortensen (S)
- 5 Johan Nielsen (S)
- 6 Westh (S)
- 7 Steenholdt (Grønl.)
- 8 Karlskov Jensen (V)
- 9 Kristen Østergaard (V)
- 10 Tang Sørensen (FP)
- 11 Børge Møller (FP)
- 12 Erlendsson (FP)
- 13 Lowzow (KF)
- 14 Jes Schmidt (CD)
- 15 Arne Bjerregaard (KrF)
- 16 Bjørn Poulsen (SF)
- 17 Jørgen Jensen (DKP)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Lissa Mathiasen (S)
Søren B. Jørgensen (S)
- nr. 8 og 9 Holm (V)
Henrik Toft (V)
- nr. 10-12 Ove Jensen (FP)
Dohrmann (FP)
- nr. 13 Grove (KF)
- nr. 14 Mimi Jakobsen (CD)
- nr. 15 Inger Stilling Pedersen (KrF)
- nr. 16 Lars Emil Johansen (SF)
- nr. 17 Kurt Hansen (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til markedsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Erik Andersen (S)
- 2 Karen Dahlerup Andersen (S)
- 3 Svend Andersen (Bornh. a.) (S)
- 4 Poul Dalsager (S)
- 5 Erling Dinesen (S)
- 6 Erik Holst (S)
- 7 Poul Nielson (S)
- 8 Ellemann-Jensen (V)
- 9 Johan Philipson (V)
- 10 Glistrup (FP)
- 11 Tang Sørensen (FP)
- 12 Ib Christensen (DR)
- 13 Stetter (KF)
- 14 Bollmann (CD)
- 15 Honoré (KrF)
- 16 Gert Petersen (SF)
- 17 Ib Nørlund (DKP)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Westh (S)
Steenholdt (Grønl.)
- nr. 8 og 9 Jeppe Kristensen (V)
Brøndlund Nielsen (V)
- nr. 10 og 11 Erlendsson (FP)
Jørgen Junior (FP)
- nr. 12 Uwe Jensen (Ribe a.) (FP)
- nr. 13 Lowzow (KF)
- nr. 14 Mimi Jakobsen (CD)
- nr. 15 Grethe Fenger Møller (KF)

- nr. 16 Lars Emil Johansen (SF)
nr. 17 Steen Folke (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til miljø- og planlægningsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Svend Andersen (Bornh. a.) (S)
2 Camre (S)
3 Erenbjerg (S)
4 Tove Frederiksen (S)
5 Erik Holst (S)
6 Tove Lindbo Larsen (S)
7 Taanquist (S)
8 Svend Erik Hovmand (V)
9 Brøndlund Nielsen (V)
10 Thorndahl (FP)
11 Askjær Jørgensen (FP)
12 Schak Nielsen (DR)
13 Annelise Gotfredsen (KF)
14 Prehn (CD)
15 Arne Bjerregaard (KrF)
16 Ole Olsen (SF)
17 Waldorff (VS)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Dorte Bennedsen (S)
Buchart Petersen (S)
nr. 8 og 9 Kristen Østergaard (V)
Fogh Rasmussen (V)
nr. 10 og 11 Maisted (FP)
Ernst Schmidt (FP)
nr. 12 Børge Møller (FP)
nr. 13 Grove (KF)
nr. 14 Langsted (CD)
nr. 15 Karen Thurøe Hansen (KF)
nr. 16 Alfred Andersen (SF)
nr. 17 Jørgen Jensen (DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget om offentlige arbejder.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Møller Andersen (S)

- 2 Normann Andersen (S)
3 Knud Damgaard (S)
4 Lerke (S)
5 Inge Fischer Møller (S)
6 Otto Mørch (S)
7 Marinus Sørensen (S)
8 Holmberg (V)
9 Svend Erik Hovmand (V)
10 Dohrmann (FP)
11 Glensgård (FP)
12 Alfred Hansen (DR)
13 Grove (KF)
14 Langsted (CD)
15 Chr. Christensen (KrF)
16 Ole Henriksen (SF)
17 Tyroll (VS)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Jørgen Frederiksen (S)
Karl Nielsen (S)
nr. 8 og 9 Jeppe Kristensen (V)
Johan Philipsen (V)
nr. 10 og 11 Nauerby (FP)
Arentoft (FP)
nr. 12 Voigt (FP)
nr. 13 Burgdorf (KF)
nr. 14 Jes Schmidt (CD)
nr. 15 Inge Krogh (KrF)
nr. 16 Alfred Andersen (SF)
nr. 17 Jørgen Jensen (DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til det politisk-økonomiske udvalg.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Dorte Bennedsen (S)
2 Poul Dalsager (S)
3 Grünbaum (S)
4 Lysholt Hansen (S)
5 Kjeld Olesen (S)
6 Robert Pedersen (S)
7 Tastesen (S)
8 Ellemann-Jensen (V)
9 Karlskov Jensen (V)
10 Ove Jensen (FP)
11 Glistrup (FP)
12 Ib Christensen (DR)
13 Poul Schlüter (KF)
14 Melchior (CD)

- 15 Jens Møller (KrF)
 16 Ole Olsen (SF)
 17 Wilhjelm (VS)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Hjortnæs (S)
 Kaj Poulsen (S)
 nr. 8 og 9 Svend Erik Hovmand (V)
 Bertel Haarder (V)
 nr. 10 og 11 Kirsten Jacobsen (FP)
 Maisted (FP)
 nr. 12 Poulsgaard (FP)
 nr. 13 Ninn-Hansen (KF)
 nr. 14 Brusvang (CD)
 nr. 15 Chr. Christensen (KrF)
 nr. 16 Ebba Strange (SF)
 nr. 17 Ib Nørlund (DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til retsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Ole Espersen (S)
 2 J. K. Hansen (S)
 3 Mette Groes (S)
 4 Hans Jørgen Jensen (S)
 5 Tove Lindbo Larsen (S)
 6 Poul Mortensen (S)
 7 Jimmy Stahr (S)
 8 Holmberg (V)
 9 Mette Madsen (V)
 10 Kjærulff-Schmidt (FP)
 11 Nyborg (FP)
 12 Alice Hedegaard (DR)
 13 Hagen Hagensen (KF)
 14 Mimi Jakobsen (CD)
 15 Inge Krogh (KrF)
 16 Ebba Strange (SF)
 17 Tove Jørgensen (DKP)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Lissa Mathiasen (S)
 Otto Mørch (S)
 nr. 8 og 9 Fogh Rasmussen (V)
 Henrik Toft (V)
 nr. 10 og 11 Uwe Jensen (Ribe a.) (FP)
 Askjær Jørgensen (FP)
 nr. 12 Voigt (FP)

- nr. 13 Annelise Gotfredsen (KF)
 nr. 14 Melchior (CD)
 nr. 15 Inger Stilling Pedersen (KrF)
 nr. 16 Lilli Gyldenkilde (SF)
 nr. 17 Wilhjelm (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til skatte- og afgiftsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Møller Andersen (S)
 2 Camre (S)
 3 Erenbjerg (S)
 4 Thomas Have (S)
 5 Hjortnæs (S)
 6 Poul Mortensen (S)
 7 Karl Nielsen (S)
 8 Ellemann-Jensen (V)
 9 Jeppe Kristensen (V)
 10 Glistrup (FP)
 11 Kjærulff-Schmidt (FP)
 12 Hjortlund Christensen (DR)
 13 Hagen Hagensen (KF)
 14 Bollmann (CD)
 15 Honoré (KrF)
 16 Ole Olsen (SF)
 17 Kaj Hansen (DKP)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Bakholt (S)
 J. K. Hansen (S)
 nr. 8 og 9 Holm (V)
 Fogh Rasmussen (V)
 nr. 10 og 11 Thorndahl (FP)
 Glensgård (FP)
 nr. 12 Ove Jensen (FP)
 nr. 13 Kallesøe (KF)
 nr. 14 Jes Schmidt (CD)
 nr. 15 Jens Møller (KrF)
 nr. 16 Waldorff (VS)
 nr. 17 Jørgen Jensen (DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til socialudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Albertsen (S)
- 2 Svend Andersen (Bornh. a.) (S)
- 3 Tove Frederiksen (S)
- 4 Eva Gredal (S)
- 5 Inge Fischer Møller (S)
- 6 Tastesen (S)
- 7 Taanquist (S)
- 8 Bertel Haarder (V)
- 9 Henrik Toft (V)
- 10 Pilgaard Andersen (FP)
- 11 Jørgen Junior (FP)
- 12 Alice Hedegaard (DR)
- 13 Palle Simonsen (KF)
- 14 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 15 Inge Krogh (KrF)
- 16 Ebba Strange (SF)
- 17 Tove Jørgensen (DKP)

Til stedfortrædere for:

nr. 1-7	Grete Hækkerup (S)
	Tove Lindbo Larsen (S)
nr. 8 og 9	Holm (V)
	Johan Philipsen (V)
nr. 10 og 11	Lawaetz (FP)
	H. C. Hansen (FP)
nr. 12	Nyborg (FP)
nr. 13	Karen Thurøe Hansen (KF)
nr. 14	Melchior (CD)
nr. 15	Inger Stilling Pedersen (KrF)
nr. 16	Lilli Gyldenkilde (SF)
nr. 17	Tyroll (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til uddannelsesudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Helle Degn (S)
- 2 Mette Groes (S)
- 3 J. K. Hansen (S)
- 4 Tove Lindbo Larsen (S)
- 5 Lissa Mathiasen (S)
- 6 Jimmy Stahr (S)
- 7 Nørgaard Sørensen (S)
- 8 Bertel Haarder (V)
- 9 Brøndlund Nielsen (V)
- 10 Lawaetz (FP)
- 11 Halvgaard (FP)

- 12 Alfred Hansen (DR)
- 13 Gerda Møller (KF)
- 14 Ingolf Knudsen (CD)
- 15 Chr. Christensen (KrF)
- 16 Ebba Strange (SF)
- 17 Steen Folke (VS)

Til stedfortrædere for:

nr. 1-7	Møller Andersen (S)
	Hans Jørgen Jensen (S)
nr. 8 og 9	Holm (V)
	Fogh Rasmussen (V)
nr. 10 og 11	Wissing (FP)
	Nyborg (FP)
nr. 12	Poulsgaard (FP)
nr. 13	Keld Andersen (KF)
nr. 14	Mimi Jakobsen (CD)
nr. 15	Inger Stilling Pedersen (KrF)
nr. 16	Alfred Andersen (SF)
nr. 17	Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udenrigsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Erik Andersen (S)
- 2 Lasse Budtz (S)
- 3 Helle Degn (S)
- 4 Poul Nielson (S)
- 5 Robert Pedersen (S)
- 6 Marinus Sørensen (S)
- 7 Nørgaard Sørensen (S)
- 8 Kaj V. Andersen (V)
- 9 Jens Peter Jensen (V)
- 10 Arentoft (FP)
- 11 Jørgen Junior (FP)
- 12 Lis Starcke (DR)
- 13 Kjelgaard (KF)
- 14 Langsted (CD)
- 15 Honoré (KrF)
- 16 Gert Petersen (SF)
- 17 Ib Nørlund (DKP)

Til stedfortrædere for:

nr. 1-7	Tove Frederiksen (S)
	Kaj Poulsen (S)
nr. 8 og 9	Ellemann-Jensen (V)

- nr. 10 og 11 Mette Madsen (V)
Kjærulff-Schmidt (FP)
Uwe Jensen (Ribe a.) (FP)
- nr. 12 Svend Andersen (Rosk. a.) (FP)
- nr. 13 Lowzow (KF)
- nr. 14 Ingolf Knudsen (CD)
- nr. 15 Inger Stilling Pedersen (KrF)
- nr. 16 Lilli Gyldenkilde (SF)
- nr. 17 Steen Folke (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget angående videnskabelig forskning.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Camre (S)
- 2 Ole Espersen (S)
- 3 Erik Holst (S)
- 4 Poul Nielson (S)
- 5 Kjeld Olesen (S)
- 6 Jimmy Stahr (S)
- 7 Westh (S)
- 8 Bertel Haarder (V)
- 9 Brøndlund Nielsen (V)
- 10 Wissing (FP)
- 11 Uwe Jensen (Ribe a.) (FP)
- 12 Poulsgaard (FP)
- 13 Kallesøe (KF)
- 14 Gerda Møller (KF)
- 15 Mimi Jakobsen (CD)
- 16 Ole Olsen (SF)
- 17 Jørgen Jensen (DKP)

Til stedfortrædere for:

- nr. 1-7 Knud Damgaard (S)
Hans Jørgen Jensen (S)
- nr. 8 og 9 Kaj V. Andersen (V)
Ellemann-Jensen (V)
- nr. 10-12 Pilgaard Andersen (FP)
Ernst Schmidt (FP)
- nr. 13 Grove (KF)
- nr. 14 Honoré (KrF)
- nr. 15 Langsted (CD)
- nr. 16 Gert Petersen (SF)
- nr. 17 Steen Folke (VS)

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Valg af 2 medlemmer til at føre tilsyn med folketingets bibliotek.

Valgt blev:

- Grete Hækkerup (S)
Kristen Østergaard (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Valg af 9 medlemmer til det i grundlovens § 71 omhandlede tilsyn med behandlingen af personer, som er underkastet frihedsberøvelse.

Valgt blev:

- 1 Camre (S)
- 2 Thomas Have (S)
- 3 Poul Mortensen (S)
- 4 Henrik Toft (V)
- 5 Poulsgaard (FP)
- 6 Alice Hedegaard (DR)
- 7 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 8 Yvonne Herløv Andersen (CD)
- 9 Lilli Gyldenkilde (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Valg af 17 medlemmer og 17 stedfortrædere til det udenrigspolitiske nævn.

Valgt blev:

Medlemmer:	Stedfortrædere:
K. B. Andersen (S)	Jimmy Stahr (S)
Lasse Budtz (S)	Hjortnæs (S)
Poul Dalsager (S)	Ole Espersen (S)
Erik Holst (S)	Helle Degn (S)
Poul Nielson (S)	Erik Andersen (S)
Kjeld Olesen (S)	J. K. Hansen (S)
Robert Pedersen (S)	Lindinger (EP)
Karlskov Jensen (V)	Kristen Østergaard (V)
Johan Philipsen (V)	Kaj V. Andersen (V)
Arentoft (FP)	Kirsten Jacobsen (FP)
Jørgen Junior (FP)	Svend Andersen (Rosk. a.) (FP)
Ib Christensen (DR)	Lis Starcke (DR)
Ninn-Hansen (KF)	Poul Schlüter (KF)
Melchior (CD)	Langsted (CD)
Honoré (KrF)	Chr. Christensen

Gert Petersen (SF) (KrF)
Jørgen Jensen (DKP)
Steen Folke (VS) Ib Nørlund (DKP)

Brusvang (CD) Ingolf Knudsen (CD)
Chr. Christensen (KrF) Honoré (KrF)
Ib Nørlund (DKP) Ebba Strange (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Valg af 16 medlemmer og 16 stedfortrædere til Nordisk Råd.

Formanden:

Vedrørende dette valg er der for det første udpeget 15 medlemmer og 15 stedfortrædere. Om det 16. medlem med stedfortræder foreligger der fra valggruppen omfattende socialdemokratiet, venstre, erhvervspartiet og Steenholdt indstilling om at vælge fru Inge Fischer Møller med stedfortræder hr. J. K. Hansen og fra valggruppen omfattende socialistisk folkeparti, Danmarks kommunistiske Parti og venstresocialisterne indstilling om at vælge hr. Steen Folke med stedfortræder hr. Gert Petersen. Der må derfor foretages lodtrækning.

Jeg beder tingsekretærerne om at lægge disse to kort med navnene Inge Fischer Møller med stedfortræder J. K. Hansen og Steen Folke med stedfortræder Gert Petersen i hver sin konvolut, anbringe dem i stemmeurnen, række mig den, hvorefter jeg udtrækker en konvolut. (*Kortet udtrækkes.*)

På kortet står: »Inge Fischer Møller med stedfortræder J. K. Hansen«. Disse er således valgt.

Valgt til udvalget var herefter:

Medlemmer:	Stedfortrædere:
K. B. Andersen (S)	Steenholdt (Grønl.)
Poul Dalsager (S)	Henning Jensen (S)
Erling Dinesen (S)	Hans Jørgen Jensen (S)
Robert Pedersen (S)	Erik Andersen (S)
Tastesen (S)	Kaj Poulsen (S)
Svend Haugaard (RV)	Otto Mørch (S)
Inge Fischer Møller (S)	J. K. Hansen (S)
Holmberg (V)	Brøndlund Nielsen (V)
Bertel Haarder (V)	Jeppe Kristensen (V)
Kirsten Jacobsen (FP)	Glensgård (FP)
Voigt (FP)	Svend Andersen (Rosk. a.) (FP)
Ib Christensen (DR)	Erlendsson (FP)
Poul Schlüter (KF)	Stetter (KF)

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Valg af 17 medlemmer til valutaudvalget.

Valgt blev:

- 1 Normann Andersen (S)
- 2 Tove Frederiksen (S)
- 3 Mette Groes (S)
- 4 J. K. Hansen (S)
- 5 Tove Lindbo Larsen (S)
- 6 Robert Pedersen (S)
- 7 Birte Weiss (S)
- 8 Ellemann-Jensen (V)
- 9 Jens Peter Jensen (V)
- 10 Glistrup (FP)
- 11 H. C. Hansen (FP)
- 12 Hjortlund Christensen (DR)
- 13 Kallesøe (KF)
- 14 Kjelgaard (KF)
- 15 Prehn (CD)
- 16 Ole Olsen (SF)
- 17 Ib Nørlund (DKP)

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Valg af 11 medlemmer til udvalget angående det civile beredskab.

Valgt blev:

- 1 J. K. Hansen (S)
- 2 Thomas Have (S)
- 3 Lissa Mathiasen (S)
- 4 Buchart Petersen (S)
- 5 Marinus Sørensen (S)
- 6 Kaj V. Andersen (V)
- 7 Arentoft (FP)
- 8 Tang Sørensen (FP)
- 9 Gerda Møller (KF)
- 10 Prehn (CD)
- 11 Gert Petersen (SF)

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Helle Degn.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Bollmann.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Freddy Madsen.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Lowzow.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Kaj V. Andersen.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

35) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Inger Stilling Pedersen.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

36) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Halvgaard.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Nyborg.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Uwe Jensen (Ribe a.).

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. oktober 1978, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

39) Spørgsmål til ministrene:

1) Til *undervisningsministeren* af:

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

»Vil ministeren som et første skridt til at modvirke yderligere forringelse af de uddannelsessøgendes situation foranledige, at staten yder fuld kompensation for momsen til kantiner på læreanstalter og universiteter?«

(Spm. nr. 5).

Skriftlig begrundelse.

Med virkning fra den 1. oktober 1978 træder et EF-direktiv, som pålægger moms på kantinedrift, i kraft. Dette medfører prisstigninger på 20,25 pct. minus moms på indkøbte varer. Derfor vil en kompensationsordning være yderst påkrævet for at hindre den forringelse af de uddannelsessøgendes økonomi, der fortsat finder sted.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Også jeg finder det beklageligt, om den nu indførte moms på kantinedrift skulle medføre en yderligere forringelse af de uddannelsessøgendes økonomi. Spørgsmålet om en fritagelse for denne moms blev rejst i forbindelse med forberedelsen af den nu gennemførte lov, men der var desværre ikke mulighed for at løse spørgsmålet via en undtagelsesbestemmelse i loven.

Spørgsmålet om ydelse af statsudgifter til driften af kantiner er som bekendt særdeles kompliceret, idet kantinerne drives under højst ulige omstændigheder og vilkår. Finansministeren har derfor bl.a. på foranledning af undervisningsministeriet nedsat et udvalg, som skal fremkomme med forslag om generelle retningslinjer på dette område.

Det ville være naturligt og hensigtsmæssigt at se det her omhandlede spørgsmål i en sådan bredere sammenhæng, men da udvalgets arbejde efter de nu foreliggende oplysninger ikke kan forventes afsluttet inden for de nærmeste måneder, har jeg foranlediget spørgsmålet behandlet særskilt, og der arbejdes i øjeblikket på, om der kan findes en rimelig løsning på dette problem.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Jeg kan kun være glad for, at ministeren ligesom jeg finder det meget beklageligt, om de uddannelsessøgendes økonomiske situation herved skulle gøres endnu værre; om man så kan forvente noget positivt herom, må man lade tiden afgøre. For ét er, at dette momsdirektiv får priserne til at stige i kantinerne for de uddannelsessøgende med omkring 10 pct. – derom er der vist ikke nogen større diskussion – noget andet er, at de uddannelsessøgende, som det f. eks. i lederen i Ekstra Bladet i dag korrekt er beskrevet, bliver urimeligt behandlet derigennem, at det offentlige forskelsbehandler de uddannelsessøgende og de ansatte på den måde, at man til favør for de ansatte bl. a. betaler udgifter til kantinepersonale, men ikke til de uddannelsessøgende. De bestående prisforskelle bliver jo yderligere forstørret ved denne moms, dels ved EF-momsen i harmoniseringsens hellige navn, dels ved at man forhøjede momsen fra 18 til 20,25 pct. Men hertil kommer yderligere, at enhver udgiftsforøgelse for de uddannelsessøgende, der må finansieres gennem lån, jo også skal rentetilskrives, lån, som de måske ikke engang kan tage.

Jeg er glad for, at ministeren vil forsøge at forhindre denne momsforhøjelse, men jeg forstår ikke, det skulle være umuligt at indføre en dispensationsordning, og det vil jeg gerne spørge ministeren om. Militærets kantiner skal ikke betale moms, så mon ikke det kunne lade sig gøre?

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *udenrigsministeren* af:

Kjelgaard (KF):

»Vil ministeren henstille til Kirkernes Verdensråd, at danske bevillinger bliver brugt efter formålet – hjælp til nødlidende?«

(Spm. nr. 9).

[Kjelgaard]

Skriftlig begrundelse.

Kirkernes Verdensråd har fra den specielle fond til bekæmpelse af racisme bevilget 125.000 dollars (ca. 675.000 kr.) til den militante oprørsbevægelse SWAPO i Namibia, angiveligt uden garanti for, hvad bevillingen bliver brugt til.

SWAPO fører guerillakrig mod det hvide styre i Sydafrika og har varslet optrapning af krigen, efter at Sydafrika har afvist FN's plan om at give landet uafhængighed. Det er en guerillakrig, som rammer civilbefolkningen. Yderligere fremgår det af dagspressen, at SWAPO ønsker at købe våben for millionbeløb i Sovjet og Kina.

Med mit spørgsmål ønsker jeg ministerens garanti for, at danske bevillinger bliver brugt i den ånd, de er givet i – som hjælp til nødlidende. Hvis det ikke er muligt for ministeren at dokumentere denne garanti, håber jeg, at han vil oplyse Kirkernes Verdensråd om hensigten med de danske bevillinger og henstille, at disse viderebevilles i samme ånd.

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af minister Lise Østergaard.

Minister Lise Østergaard:

De danske bidrag, der ydes over den særlige bevilling til bistand til ofrene for undertrykkelse i det sydlige Afrika, bliver udelukkende anvendt til humanitære og uddannelsesmæssige formål. Bidragene er bundet til bestemte og nøje konkretiserede aktiviteter. De bliver altså ikke ydet som generelle tilskud hverken til nationale eller internationale hjælpeorganisationers virksomhed.

Organisationerne aflægger beretning og dokumenteret regnskab for den ydede bistand. Herved er det sikret, at de danske bistandsmidler bliver anvendt på den tilsigtede måde, altså at de anvendes udelukkende som humanitær og uddannelsesmæssig hjælp til nødlidende.

Den støtte, der er blevet kanaliseret gennem Kirkernes Verdensråd, er ydet til fordel for den nødlidende afrikanske befolkning i Zimbabwe og i Sydafrika, og den har bestået i forebyggende sundhedsarbejde, i bospisnings- og skoleprojekter og i bistand til fænglede familier samt til uddannelsesstipendier.

Derimod er der ikke ydet noget dansk statsbidrag til den særlige fond til bekæmpelse af racisme, som er omtalt i hr. Kjelgaards skriftlige begrundelse for det stillede spørgsmål. Denne fond har et selvstændigt budget, som er adskilt fra Kirkernes Verdensråds almindelige aktiviteter, og som sagt har vi ikke ydet noget bidrag til denne fond.

Kjelgaard (KF):

Som ministeren ganske rigtigt omtalte det, har jeg i min skriftlige begrundelse anført den sydafrikanske militante oprørsbevægelse, SWAPO osv. Den organisation har aldrig været min livret, og jeg mener heller ikke, den nogen sinde har været partiets venstre. Nu sagde ministeren igen, at den hjælp, Danmark yder, bliver ydet til humanitære formål. Jeg vil her tillade mig at citere, hvad hr. Arne Christiansen skrev i Berlingske Tidende for den 23. december 1977, efter at rigsrevisionen havde gennemgået nogle regnskaber. Dér står:

»Rigsrevisionen har for nylig konstateret, at de fornødne bilag ikke er til stede. Man ved altså ikke med sikkerhed, om de pågældende midler, som det hævdes, går til uddannelsesmæssig og humanitær bistand eller til andre formål.«

Jeg mener, det er meget foruroligende, at Kirkernes Verdensråd nu tilsyneladende er blevet ensidigt. Man har splittelse inden for egne rækker: Frelsens Hær har meldt sig ud, og der er stærke brydninger inden for organisationen. Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren vil arbejde for eller give garanti for, at de penge, Danmark mener at skulle yde til såkaldt humanitær bistand, ikke kanaliseres gennem eller til organisationer, der er eller kan mistænkes for at være politisk ensidige, eller som i nogen grad kan mistænkes for at misbruge hjælpen.

Minister Lise Østergaard:

Jeg vil gerne gøre to bemærkninger til hr. Kjelgaards indlæg. Den første angår spørgsmålet om dokumentation for de bidrag, der er ydet til Kirkernes Verdensråd, hvor hr. Kjelgaard henviste til et indlæg fra hr. Arne Christiansen i dagspressen. Dette indlæg refererer til en bemærkning fra rigsrevisionen om den udviklingsbistand, der var ydet i året 1976-77, og det forholder sig sådan, at re-

[Minister Lise Østergaard]

daktionen af rigsrevisionens beretning blev afsluttet ved udgangen af marts 1978. Siden denne dato har rigsrevisionen imidlertid modtaget supplerende regnskabsmateriale vedrørende de danske bidrag, der er kanaliseret gennem Kirkernes Verdensråd i 1975 og efterfølgende år. Det er en konsekvens af dette arbejdes natur, at forsinkelser med hensyn til modtagelse af regnskabsmateriale kan forekomme, og jeg synes, det er forståeligt, at det ikke helt kan undgås. Materialet er altså modtaget, og der er fuld dokumentation for, at de anviste beløb er anvendt efter deres formål.

For det andet vil jeg gerne svare på hr. Kjølgaards almindelige appel, at vi, som jeg også gjorde gældende i mit første indlæg, har og kan fremlægge fuld garanti for, at de midler, vi yder til humanitær bistand til ofrene for apartheidstyret i det sydlige Afrika, alene anvendes efter deres formål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Svend Haugaard (RV):

»Vil ministeren tage reglerne for skiltning ved amts- og hovedveje op til revision, så der bliver en rimelig mulighed for, at campingpladser og lignende virksomheder i landdistrikterne kan vejlede besøgende gennem skiltning?«

(Spm. nr. 2).

Svend Haugaard (RV):

Naturligvis kan man ikke ønske nogen skilteskov ved vores landeveje, men på den anden side bør campingpladser, hoteller og restauranter, skoler o. lign., som søges af folk, der er ukendte på egnen, have rimelig mulighed for at skilte, så de kan vejlede de besøgende. Sikkerhedsmæssigt vil jeg også tro, det er en fordel, at den kørende let kan finde frem til vejen fremfor at skulle stoppe og vende på stærkt trafikerede veje, fordi man ikke straks kan finde ind på den rette sidevej.

Jeg har derfor ønsket at spørge trafikministeren, om han vil overveje nye skiltningsregler for hovedvejene og også tage initiativ, så vidt det nu lader sig gøre under hensyn til amternes selvstyre, til, at man får en rimelig praksis også for amternes bestemmelser.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Jeg kan svare, at de gældende regler om vejvisning til private virksomheder findes i ministeriet for offentlige arbejders cirkulære af 28. august 1975 om bl. a. vejvisning til seværdigheder, serviceanlæg og private virksomheder.

Jeg kan tilføje, at der forud for dette cirkulæres tilblivelse var en meget omfattende forhandling med de interesserede myndigheder og organisationer om sagen; herunder var miljøministeriet inddraget, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Turistrådet og Friluftsrådet. Det var netop hensigten med disse drøftelser også at finde frem til rimelige regler om vejvisning bl. a. til, som spørgeren nævner, campingpladser, hoteller, restauranter og andre institutioner, således at man på den ene side kunne tilgodes berettigede ønsker om vejvisning og på den anden side undgå skiltning, der måtte forekomme de fleste trafikanter overflødig.

Endelig drejer det sig også om at få nogenlunde ensartede regler for hele landet. Efter cirkulæret kan der vejvises til en campingplads fra den nærmeste større vej og på vejene mellem denne og campingpladsen. Større offentlige veje er i denne sammenhæng veje, der er angivet på et særligt kort, som følger med cirkulæret, og de omfatter hovedveje eller landeveje og større kommuneveje.

Man kan selvfølgelig altid diskutere, om det vejnet, som cirkulærets regler bygger på, er det rigtige. Det er klart, at de private virksomheder gerne ser, at vejvisningen begynder i en måske nok noget større afstand fra målet, og jeg kan godt forstå disse ønsker, men der er selvfølgelig grænser for, i hvor høj grad man kan vejvise for private erhvervsvirksomheder. Hensynet til færdselssikkerheden må naturligvis også spille en betydelig rolle, og hensynet til trafikanterne taler for at få velplacerede og velmotiverede tavler.

Vejvisning, der ikke er begrundet i trafikale interesser, men i hensynet til den pågældende virksomheds omsætning, får karakter af reklame og kommer dermed i strid med naturfredningslovens forbud mod reklamer i det åbne land. Spørgeren vil altså kunne se, at der er en række hensyn at tage.

[Ministeren for offentlige arbejder]

Det cirkulære, vi bygger på, har nu som sagt virket i 3 år, og derfor tror jeg, jeg må sige, der ikke er basis for en egentlig revision, som spørgeren lægger op til, også fordi det er min opfattelse, at dette cirkulære i realiteten har virket ganske godt.

Men jeg er enig i, at der kan være et behov for visse ændringer i cirkulæret, og bl. a. derfor er der også nedsat en arbejdsgruppe i ministeriet, der for øjeblikket overvejer sådanne justeringer. Det er klart, at de erfaringer, man nu har gjort i løbet af de sidste tre år, indgår i disse overvejelser.

Derfor kan jeg besvare spørgsmålet positivt, nemlig at de problemer, spørgeren har gjort opmærksom på, er forhold, der for øjeblikket og i den kommende tid vil indgå i ministeriets overvejelser i henseende til behov for justering af det cirkulære, der er gældende, og som har været gældende nu i godt og vel tre år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til statsministeren af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Hvilke overenskomstkrav skal fagbevægelsen opgive for at sikre gennemførelse af værdistigningsafgiften?«

(Spm. nr. 3).

Skriftlig begrundelse.

I SV-dokumentet af 30. september 1978, punkt 5, står der bl. a., at regeringen vil indbyde til trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets organisationer med det formål at sikre forudsætningerne for en stram indkomspolitik, der så vidt muligt også sikrer opretholdelsen af de disponible realindkomster.

I punkt 6 står bl. a.: Som led i en stram indkomspolitik gennemføres en værdistigningsafgift for al jord og fast ejendom til afløsning af den nuværende kapitalvindingskat.

Trepartsforhandlingerne er i sig selv en udemokratisk indblanding i overenskomstforhandlingerne. Det kan ikke være retfærdigt, at regeringens manglende evne til at afværge krisen ensidigt skal væltes over på lønmodtagerne som et diktat om lønstop.

Trepartsforhandlinger er noget nyt i dansk politik efter forbillede fra EF eller måske rettere efter diktat fra EF. Kontoret for arbejdsmarkedets organisationer blev oprettet i EF fra begyndelsen af 1974, og det fik til opgave at øve indflydelse på arbejdstagernes og arbejdsgivernes organisationer gennem trepartsforhandlinger. Uanset hvor inspirationen kommer fra, bliver taktikken ikke mere demokratisk af den grund.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Til hr. Jørgen Jensens spørgsmål kan jeg sige, at regeringen klart har givet udtryk for, at forhandlingerne og afslutningen af nye overenskomster bør ske gennem normale forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter. Regeringen vil indbyde til trepartsforhandlinger, som skal bidrage til at sikre, at den indkomstpolitiske målsætning kan respekteres uden nedgang i de disponible realindkomster.

På den baggrund ville det naturligvis være forkert af mig at stå her og fortælle om enkeltheder eller elementer i en løsning, som måske på et eller andet tidspunkt måtte blive fundet enten på arbejdsmarkedet eller på anden måde. Vi kan ikke i øjeblikket sige andet; parterne skal igen og igen prøve, om de har mulighed for at løse de problemer, som en overenskomstsituation nu engang rummer.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg kan ikke sige, at svaret er tilfredsstillende. Det hævdes igen og igen, at man vil have normale forhandlinger mellem parterne, men er det normale forhandlinger, når man klart og tydeligt har udtalt, at der mellem de to forhandlingsparter statsminister Anker Jørgensen og udenrigsminister Henning Christophersen er aftalt, at en lov, som skulle sikre indgreb imod spekulationsgevinster, kun kan sættes i kraft, hvis der føres en stram indkomspolitik?

Statsministeren siger her, at det er forkert at oplyse om enkeltheder. Ja men hvad er det for enkeltheder, som man har drøftet ved de forhandlinger? Det må man jo have gjort. Hvis det er helt op til arbejdsmarkedets parter at diskutere overenskomsterne, må der jo ikke foreligge nogen enkeltheder fra de forhandlinger, som har været ført på Marien-

[Jørgen Jensen]

borg. Nu ved alle i dette land, at det gør der, for udenrigsministeren har under et interview, hvor der blev spurgt om, hvorvidt en værdistigningsafgift hænger sammen med overenskomstløsningen på arbejdsmarkedet, klart sagt, at en sådan kun bliver gennemført, hvis indkomspolitikken lever op til det, regeringen har aftalt.

Ja men hvad er det så, man har aftalt? Er det en nulløsning? Betyder det, at man ikke kan få forhøjet dyrtidstillægget med de portioner, der er forfaldne? Er det arbejdstidsforkortelse, man ikke kan få? Der findes aftaler, og der kan ikke være frie overenskomster, hvis regeringen ikke vil oplyse om enkelthederne. Det er et direkte og provokerende indgreb i overenskomstforhandlingerne, når man kæder forhandlingerne og kravet sammen med en lovgivning herinde i folketinget. Derfor vil jeg endnu en gang spørge: hvad er det for enkeltheder, man har aftalt på Marienborg i forbindelse med en stram indkomspolitik?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Der er ikke aftalt nogen enkeltheder, og det er derfor, det vil være forkert at oplyse om dem. Foreløbig skal arbejdsmarkedets parter selv forhandle. Hvis jeg svarede på en måde, der var tilfredsstillende for hr. Jørgen Jensen, ville det være en indblanding. Derfor vil jeg ikke, jeg havde nær sagt tilfredsstillende hr. Jørgen Jensen i denne sag.

Jørgen Jensen (DKP):

Jo, der var sådan set et meget enkelt svar, og det var at sige, at værdistigningsafgiften vil blive gennemført, uanset hvordan overenskomstforhandlingerne forløber. Hvis man kunne få et sådant klart svar til arbejdsmarkedets parter, kunne man sige, der ikke var indblanding. Derfor vil jeg gerne høre, om vi kan få et sådant svar.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Både indkomspolitikken og spørgsmålet om en værdistigningsafgift og en lang række andre økonomiske elementer i en politik har ét formål, og derfor er der tale om en vis koordination, nemlig at søge at tilvejebringe eller måske nærmere at understøtte den anti-inflatoriske politik, som vi allerede er godt i gang med. Den sammenhæng er der.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *statsministeren* af:

Jørgen Jensen (DKP):

»Er udbetaling af de tvangsopsparede penge i ATP en modydelse betinget af opgivelse af kravet om forhøjelse af dyrtidstillægget med de forfaldne portioner?«

(Spm. nr. 4).

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af interviewer med udenrigsministeren og statsministeren, at regeringen ud over værdistigningsafgiften vil fremsætte forslag om modydelse under trepartsforhandlingerne. Sådanne erklæringer og udtalelser læses naturligvis også af lønmodtagernes og arbejdsgivernes organisationer, hvorved de frie forhandlinger sættes ud af kraft.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg har ikke andet svar end det, jeg lige har givet på det foregående spørgsmål.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må ellers sige, at dette spørgsmål er en lille smule mere konkret. Det, jeg har spurgt om, er, om udbetaling af de tvangsopsparede penge i ATP er en modydelse betinget af opgivelse af krav om forhøjelse af dyrtidstillægget med de forfaldne portioner. Når jeg stiller det, er det også med henvisning til, at udenrigsminister Henning Christophersen til Aalborg Stiftstidende har talt om modydelse, ligesom der har været talt om det i mange andre blade, men jeg kan også underbygge det yderligere.

Formanden for Landsorganisationen, Thomas Nielsen, udtalte på et møde på Esbjerg højskole for en række faglige tillidsmænd, at han var orienteret om, at der var en aftale gående ud på, at de penge, der var opsparret i ATP, ville blive udbetalt hen ad vejen i overenskomstperioden: Formålet skulle være, at fagbevægelsen så frafaldt kravet om, at dyrtidstillægget skulle forhøjes med de forfaldne portioner, for nuværende 2. Når venstre havde krævet dette, var det, fordi man så havde sikkerhed for, at pengene i ATP ikke blev overført til en ØD-fond, hvad man var modstandere af. Dernæst ville man have garanti for, at man så ikke fik forhøjet lønningerne.

[Jørgen Jensen]

Derfor er mit spørgsmål helt konkret: er der sådanne aftaler imellem regeringspartnere om, at man skal give en sådan modydelse til gengæld for, at dyrtidstillægget ikke forhøjes? Det er rimeligt, at der skabes klarhed på disse områder, og det hjælper ikke, at man siger: vi har ikke indgået den slags aftaler, når det gang på gang i pressen kan ses, at også socialdemokratiets egne gruppemedlemmer rundt omkring på møder siger: vi kender ikke de hemmelige aftaler, vi ved ikke, hvor meget det drejer sig om. Vi må have sikkerhed for, hvad der foreligger helt konkret. Er der aftalt noget omkring dyrtidsreguleringen?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Jørgen Jensen sagde selv, at det ikke nytter, vi siger, at der ingen aftaler er, og det forstår jeg også at det ikke gør. Men af hensyn til andre vil jeg sige: der er ingen aftaler.

Jørgen Jensen (DKP):

Ja, så må jeg bare slå fast, at med hensyn til dyrtidsreguleringen ligger det sådan, at arbejderne kan forvente, at de dyrtidsportioner, der er forfaldet i henhold til pristallet, bliver tillagt dyrtidstillægget på det tidspunkt, loven udløber.

Jeg må også gå ud fra, at spørgsmålet om de tvangsopsparede penge i ATP ikke er indgået i en aftale imellem venstre og socialdemokratiet ved forhandlingerne på Marienborg, og at det altså også er op til arbejdsmarkedets parter at diskutere, hvordan de penge skal anvendes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *statsministeren* af:

Svend Haugaard (RV):

»Vil den danske regering tage klar og u tvetydig afstand fra produktion af neutronbomben og fra dens inddragelse i NATOs europæiske forsvar?«

(Spm. nr. 8).

Svend Haugaard (RV):

Radioen meddelte forleden, at man i Holland var noget opskræmt over en påstand om, at USA ville sætte neutronbomben i produktion og søge den inddraget i NATOs eu-

ropæiske våbenarsenal. Uanset om rygtet er uden aktuel baggrund, kan vi når som helst risikere, at det bliver en aktuel mulighed.

Jeg er naturligvis klar over, at det er noget problematisk at påstå, at den ene bombetype er så meget værre end den anden, og jeg er da også klar over, at der givetvis findes lige så frygtelige ting i Warszawapagtens våbenmuligheder, men dels er der stor sandsynlighed for, at hvis det besluttes at sætte neutronbomben i produktion med henblik på, at den skal indgå i NATOs forsvar, risikerer man en optrapning af rustningerne, dels virker selve præsentationen eller anbefalingen, om man vil, af dette våben ganske særlig inhuman og perfid, idet man fremhæver den fordel ved den, at den kan dræbe alt levende uden at beskadige de fysiske værdier. Det må da vist siges at være temmelig dårligt i samklang med Genèvekonventionens idealer og i øvrigt med det skær af humanitet, man har søgt at bevare i en ellers inhuman krigsførelse.

Jeg mener derfor, det er påtrængende nødvendigt at vide, hvad den danske regering mener om den sag, om man vil bruge al sin indflydelse på at søge produktionen undgået og i hvert tilfælde vil gå imod, at dette våben inddrages i europæisk NATO-forsvar.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg har tidligere udtalt mig om det spørgsmål, som hr. Svend Haugaard i dag retter til mig. Jeg har nemlig sagt, at spørgsmålet om, hvorvidt neutronvåbenet skal produceres eller ej, ifølge sagens natur er USAs egen afgørelse, men jeg har også udtalt, at under de rådslagninger, der på amerikansk initiativ har været ført inden for NATO, har den danske regering udtrykt det synspunkt, at man burde udsætte produktionen af neutronvåbenet.

Baggrunden for dette synspunkt var de våbenkontrolforhandlinger, der skulle og skal føres med Sovjetunionen. Jeg mener, at en afgørelse ikke alene burde baseres på en militær vurdering, men også ud fra en vurdering af de afspændings- og nedrustningsmæssige konsekvenser, der kan komme af en sådan beslutning, og det var altså ud fra en sådan tankegang, at jeg hilste præsident Carters beslutning om at udsætte sin stillingtagen til produktionsspørgsmålet velkommen.

[Statsministeren]

Jeg betegnede det dengang som en klog, og jeg vil tilføje rigtig beslutning, som i og for sig gav fornuften og den gode vilje endnu en chance.

Denne opfattelse har jeg stadig, og der er ikke sket noget, der har ændret regeringens vurdering. Jeg vil tilføje: det er også op til østlandene at demonstrere, at man har set denne chance. Jeg er nemlig ligesom hr. Svend Haugaard enig i den opfattelse, at der er lige så frygtelige våben i Warszawapagten.

Men regeringen ser altså den kendsgerning, at der fortsat er drøftelser mellem de to store supermagter, som et bevis på, at også de mest indflydelsesrige nationer på dette område erkender det påtrængende behov for det, vi kalder kontrollerede og gensidigt balancerede nedrustningsforanstaltninger.

Og så kun én bemærkning mere. Jeg indrømmer gerne, at neutronvåbenet er inhumant. Jeg bliver bare nødt til at sige, at der er mange, mange våben, der er inhumane, så sandt som al krig – og hvad dermed følger – selvfølgelig er inhuman.

Svend Haugaard (RV):

Jeg er naturligvis helt enig i, at det i sidste ende er USAs egen beslutning, men man kan jo gøre noget ved at meddele på forhånd, hvordan man ser på den sag; det kan måske have en vis virkning. Det kunne jo tænkes, at det, der her er kommet ud, er en slags prøveballon for, hvordan der vil blive reageret.

Jeg er også fuldstændig enig i det, der blev sagt med hensyn til, at det er østlandenes sag også at demonstrere deres fredsvilje. Der skal ikke være tvivl om den ting.

Jeg siger tak for svaret, som jeg synes manglede lidt i klarhed. Jeg syntes, at vi måtte spørge statsministeren, om den danske regering er indstillet på, at man i givet fald, hvis der bliver tale om en aktuel inddragelse af neutronbomben i NATO-forsvaret, fra dansk side vil gå klart imod. Det er da et område, den danske regering i hvert tilfælde har indflydelse på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *socialministeren* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren drage omsorg for, at den sociale ankestyrelse i fremtiden lader afslag

på ansøgninger om invalidepension ledsage af mere oplysende begrundelser?«

(Spm. nr. 7).

Skriftlig begrundelse.

I en redegørelse fra ombudsmanden har denne sagt, at det er klart, at de standardbegrundelser, som ankestyrelsen anvender i forbindelse med afslag på invalidepension, afviger meget væsentligt fra de krav, der efter almindelig opfattelse normalt må stilles til indholdet af en lovbestemt begrundelse.

Formanden for De Samvirkende Invalideorganisationer, Svend Jensen, siger om de ikke-fuldstændige standardbegrundelser i en kommentar i Jyllands-Posten for 18. september i år bl. a., at det svarer til, at en dommer fortæller den anklagede, at han er dømt, men at der ikke har været tid til at fortælle ham hvorfor.

Mange af ansøgerne til invalidepension vil være uvante med at henvende sig til myndigheder især i skriftlig form. Men netop fordi denne gruppe er sådan, bør man, som ombudsmanden understreger, give den al den hjælp i form af oplysninger og begrundelser, som et demokratisk samfund kan give sine borgere.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg vil gerne bekræfte, at også jeg finder, det er et meget vigtigt spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard her drager frem, og jeg tror, jeg er i stand til at give et positivt svar på det.

De sociale myndigheder har i de senere år gjort meget for netop at orientere borgerne om deres rettigheder efter sociallovgivningen, og der er samtidig udfoldet bestræbelser for at give dem, der henvender sig til socialforvaltningerne, besked om baggrunden for afgørelser, ligesom det oplyses, om en afgørelse kan indbringes for en højere instans. Det er derfor naturligvis også ønskeligt, at den sociale ankestyrelse, som er sidste instans i sager om invalidepension, giver udførlig besked til dem, der får en afgørelse fra styrelsen.

Tildeling af invalidepension har overordentlig stor betydning for den, der mener sig berettiget til en pension, og den afgørelse, der bliver truffet, bør kunne forstås af den, der modtager den. Begrundelse for et afslag på andragende om invalidepension vil altid

[Socialministeren]

være, at man ikke opfylder de helbredsmæssige betingelser for at få pensionen. Dette fremgår af ankestyrelsens afgørelser, men jeg kan oplyse, at ankestyrelsen allerede er ved at undersøge, hvorledes der kan gives en mere fyldestgørende forklaring til dem, der får afslag på et andragende, således at den, der har søgt pension, men får afslag på det, han søger om, kan se begrundelsen for ankestyrelsens beslutning.

Jeg afventer nu et sådant forslag fra ankestyrelsen, før jeg kan sige, i hvilket omfang det er muligt at gennemføre ændringer, men jeg kan allerede nu love, at der vil blive gennemført en forbedring på området.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til ministeren for løftet om, at det skal blive forbedret.

Jeg vil så også gerne have lov til at understrege, at jeg håber ikke, det varer for længe, for baggrunden for spørgsmålet er jo den særdeles omfattende redegørelse fra ombudsmanden, som retsudvalget har modtaget, og hvori ombudsmanden understreger, at de standardbegrundelser, man i øjeblikket bruger, afviger – og det er et citat fra ombudsmanden – »meget væsentligt fra de krav, der efter almindelig opfattelse normalt må stilles til indholdet af en lovbestemt begrundelse ... «.

Jeg synes også, at formanden for De Samvirkende Invalideorganisationer, Svend Jensen, ramte noget helt rigtigt, da han i Jyllands-Posten den 18. september 1978 sagde, at det, at man ikke får en ordentlig begrundelse på et afslag, svarede til, at en dommer fortalte den anklagede, at han var dømt, men ikke efter hvilke paragraffer og hvorfor. Det er altså en meget alvorlig situation, men jeg håber som sagt, at det går stærkt med at få ændret den. Det er ikke tilfredsstillende, at ombudsmanden gang på gang – og det er med overlæg, jeg bruger dette udtryk – kan konstatere, at praksis ikke lever op til de idealer, vi har for den danske retsstat.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil gerne høre, om der i ministerens svar også ligger et ønske om, at ankestyrelsen i en sådan begrundelse meddeler, hvad ankestyrelsen har foretaget sig til yderligere

belysning af den pågældende sag, som man har behandlet. Jeg kender eksempler på sager, der har ligget et år i ankestyrelsen, og hvor aktindsigt senere viste, at det eneste, ankestyrelsen havde foretaget i den pågældende sag, var at notere ned de datoer, hvor socialrådgiveren havde henvendt sig for at rykke for en afgørelse. Det finder jeg ikke er en tilfredsstillende behandling af en ankesag, og jeg vil gerne høre, om der i meddelelser om eventuelle afslag også vil komme oplysninger om, hvad ankestyrelsen har foretaget sig.

Socialministeren (Erling Jensen):

Til hr. Bernhard Baunsgaard kan jeg sige meget kort, at jeg deler hans ønske om en hurtig ændring af denne praksis, men jeg tror, at hr. Bernhard Baunsgaard er enig med mig i, at det skal ske på en sådan måde, at man samtidig omhyggeligt overvejer, at man ikke tager med sig nogle skadevirkninger for klienterne. Det er grunden til, at det ikke kan gøres fra det ene minut til det andet.

Til fru Tove Jørgensen kan jeg også ret hurtigt sige, at der i mit svar til hr. Bernhard Baunsgaard lå nøjagtigt det, jeg sagde, hverken mere eller mindre. På et tidspunkt, hvor ankestyrelsen har meddelt mig, at den arbejder med sådanne ændrede retningslinjer, ville jeg finde det aldeles forkert at bekræfte eller afkræfte over for fru Tove Jørgensen, hvordan disse endelige afgørelser og formuleringer vil blive, men jeg skal meget gerne på fru Tove Jørgensens foranledning videregive også det af hende stillede spørgsmål til behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, jeg er igen enig med ministeren, man skal være meget omhyggelig, når man giver disse mennesker, der har søgt om invalidepension, afslag, og når man begrunder det, og det er jo det sidste, vi taler om. Men jeg må sige til ministeren, at det drejer sig ikke om en afgørelse, jeg tror ministeren brugte udtrykket »fra minut til minut«, for ombudsmanden udtaler sig ikke, som sket er i dette tilfælde, uden at det er efter årelang praksis, og det, der er beklageligt, er, at vi skal have sådan noget påtalt, at man ikke får det rettet af sig selv.

[Socialministeren]

Socialministeren (Erling Jensen):

Nu er det jo ikke meningen, at hr. Bernhard Baunsgaard og jeg skal tale os fra hinanden vedrørende noget, vi øjensynlig er aldeles enige om. Men jeg har dårligt kunnet svare hr. Bernhard Baunsgaard før i dette øjeblik, og jeg har dårligt kunnet gøre det mere positivt, end jeg har gjort det, så jeg håber, at der bag hr. Bernhard Baunsgaards gentagne indlæg trods alt ligger en erkendelse af, at vi nu prøver at få løst problemet, og at det, der interesserer hr. Bernhard Baunsgaard, er løsningen og kun den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

8) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren oplyse, om det er køberen eller sælgeren, der vil komme til at hæfte for den planlagte værdistigningsafgift i perioden mellem lovens fremsættelsesdato og det tidspunkt efter overenskomstforhandlingerne, hvor det vil vise sig, om værdistigningsafgiften i det hele taget vil komme til at virke?«

(Spm. nr. 1).

Skriftlig begrundelse.

Ministeren har tidligere oplyst, at loven om værdistigningsafgift skal træde i kraft fra fremsættelsesdatoen – formentlig allerede i oktober måned.

Da regeringen som forudsætning for forslagens gennemførelse har krævet en stram indkomspolitik, vil det imidlertid først til foråret vise sig, om værdistigningsafgiften i det hele taget bliver til noget.

Der vil i den mellemliggende periode – ca. et halvt år – herske stor usikkerhed blandt såvel sælgere som købere vedrørende ansvarsplacering for betaling af værdistigningsafgiften.

Ansvarlig for betaling af den nuværende kapitalvindingskat er sælgeren, selv om det i realiteten er køberen, der betaler den, idet en kapitalvindingsafgift, som betales i salgsojeblikket, altid væltes over på køberen, når der som nu er tale om sælgers marked.

Da imidlertid resultatet af overenskomstforhandlingerne skal kendes, før man ved, om loven vil få virkning, må der skabes fuld-

stændig klarhed over, om det er sælgeren eller køberen, der skal betale værdistigningsafgiften f. eks. i de tilfælde, hvor ejendomme handles i perioden fra oktober 1978 til det tidspunkt i foråret 1979, hvor loven i givet fald vedtages.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det kan jeg svare kort på. Der bliver spurgt, om det er køberen eller sælgeren, der skal betale en værdistigningsafgift. Det er under alle omstændigheder sælgeren, og det vil være fra det tidspunkt, da loven træder i kraft.

Alfred Hansen (DR):

Jeg siger tak til ministeren for det meget klare og utvetydige svar. Det, jeg så gerne vil have oplyst, er, om ikke ministeren mener, at både køber og sælger må kende betingelserne på handelstidspunktet. Det vil være sådan, at hvis man fremsætter et sådant forslag, som man fra regeringens side har bebudet, og man først til foråret, måske et halvt år efter fremsættelsestidspunktet, kan oplyse, om loven overhovedet skal tages i brug, vil sælgeren et halvt år efter komme i den situation, at han først da får at vide, hvor meget han eventuelt skal betale. Denne usikkerhed vil enhver fornuftig sælger tage højde for i handelsøjeblikket.

Hvis sælgeren formoder, at der af en ejendom, som til eksempel normalt ville koste 500.000 kr., måske af ham skal betales 25.000 kr. i værdistigningsafgift, som det jo skal hedde, vil han naturligvis lægge disse 25.000 kr. oven i den pris på 500.000 kr., som han ellers havde tænkt sig at han ville have for ejendommen. Det vil altså sige, at ejendommen vil blive dyrere, end det ville være nødvendigt, hvis ikke loven bliver virksom. Derfor vil der herske en meget stor uklarhed fra fremsættelsestidspunktet til det tidspunkt, da man ved, om loven overhovedet skal tages i brug.

Vi ved, at venstre i regeringssamarbejdet har sagt, at det kræver en nulstilling ved arbejdsmarkedsforhandlingerne. Man må beklage, at der bruges en sådan pression over for arbejdsmarkedets parter, at det ligesom siges til dem: hvis I opfører jer vel, hvis I vil

[Alfred Hansen]

undlade at stille krav om lønforhøjelse, skal vi nok sætte værdistigningsafgiften i værk.

Jeg vil gerne have ministerens svar på, om ikke han mener, at sælgeren og køberen skal være klar over på handelstidspunktet, om denne lov bliver virksom, om sælgeren skal betale på et senere tidspunkt, og om man ikke også kan risikere, at køber og sælger laver den aftale, at hvis det senere viser sig, at der skal betales en værdistigningsafgift, bliver køberen draget til ansvar for den. Kunne man tænke sig f. eks. to tinglysninger? Jeg synes, der kræves megen klarhed fra regeringens og specielt ministerens side med hensyn til det lovforslag, som man her har bebudet, og jeg håber, ministeren kan give supplerende oplysninger. Det er helt utilstedeligt, at man lader gå et halvt år med de meget få oplysninger, der indtil nu er kommet frem om dette meget dybe indgreb, som man her har tænkt sig at foretage fra regeringens side.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Man siger, at man vil fremsætte forslaget om en værdistigningsafgift engang i oktober, og hvis arbejdsmarkedets parter så ikke ved forhandlingerne opfører sig sådan, som regeringen ønsker, træder den i kraft. Det er jo blevet til, ikke sandt, at hvis man får mange penge, slipper man for at betale afgiften, men hvis man får få penge i lønstigning, skal man efter skatteministerens mening betale afgift for sit parcelhus. Det er en i sig selv lidt mærkelig opfattelse, men skidt med det. Der er noget, der er endnu væsentligere. Var det ikke en idé, om vi fik klarlagt ganske nøje, om det er i overensstemmelse med den ånd, hvori grundloven har tænkt sig dansk lovgivning skulle ske, at man gennemfører en lovgivning, der i virkeligheden har tilbagevirkende kraft? Vi havde det sidst i forbindelse med afgifter for biler, og det generede dengang bilhandelen meget. Nu vil man genere hushandelen, handelen med fast ejendom, efter skatteministerens ønske, så vidt jeg kan forstå mindst et halvt år. Det kan da vist ikke være rimeligt, og det kan da aldrig have været meningen fra grundlovgivernes side.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg er enig med hr. Alfred Hansen i, at der skal være klarhed på disse områder, men nu starter man en diskussion på et tidspunkt, da lovforslaget ikke er udarbejdet og ikke foreligger til behandling her i salen. Jeg finder, det vil være hensigtsmæssigt, at vi tager den diskussion, når vi har lovforslaget foran os, og så kan vi forhåbentlig skabe den nødvendige klarhed. På nuværende tidspunkt, da hele opbygningen af lovforslaget er under overvejelse, er det ikke rimeligt, at jeg for mit vedkommende siger mere om denne sag.

Må jeg minde hr. Bernhard Baunsgaard, der taler om grundloven, om, at vi tidligere har ladet loven om særlig indkomstskat ladet have endda særlig lang tilbagevirkende kraft, så det er ikke noget ukendt, at man bruger den fremgangsmåde.

Kaj Hansen (DKP):

På baggrund af ministerens sidste bemærkninger skal jeg helt holde mig til det svar, ministeren gav hr. Alfred Hansen. Ministeren sagde meget klart, at det er sælgeren, der skal betale denne værdistigningsafgift, og det må forstås på den måde, at det er en afgift, der skal betales kontant, når en ejendom handles.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: hvordan vil han sikre sig, at det bliver sælgeren, der kommer til at betale? Hvordan vil ministeren sikre sig, at det reelt ikke bliver køberen, fordi afgiften faktisk lægges oven i den sum, som ejendommen handles for? Det synes jeg vi også mangler et klart svar på.

Alfred Hansen (DR):

Jeg må vurdere det sådan, at allerede fra lovens fremsættelsestidspunkt vil sælgere operere med et ekstra beløb, sådan at de under alle omstændigheder er dækket ind, så de har de penge, de eventuelt senere bliver afkrævet i forbindelse med værdistigningsafgiften. Vi kan allerede nu slå fast, at fra lovens fremsættelsesdato vil der ske en prisforhøjelse ved al handel med jord og fast ejendom, fordi sælgeren til enhver tid vil være dækket ind. Hvis værdistigningsafgiften bringes i værk, må han aflevere dette beløb. Hvis det viser sig – og det er meget sandsynligt – at den aldrig bliver bragt i værk, har sælgeren fået en ekstra fortjeneste, og det vil til enhver tid være køberen, der skal betale den.

(Alfred Hansen)

I Berlingske Tidende den 25. september 1978 citeres skatteministeren, hr. Anders Andersen, for at have sagt, at værdistigningsafgiften efter hans opfattelse ville være at sammenligne med et pris- og lønstop. Hvis det skal virke som et pris- og lønstop, må man naturligvis fra fremsættelsestidspunktet, hvor loven senere skal gælde, vide, hvordan den skal virke. Jeg vil gerne spørge ministeren, om jeg må fortolke ministerens første svar sådan, at fra fremsættelsestidspunktet vil det være klarlagt, hvordan disse vilkår vil være, eller er ministeren fortsat af den mening, at det først efter de afsluttende overenskomstforhandlinger vil ligge helt klart, om værdistigningsafgiften bliver til noget, og i så fald hvor stor den skal være? I statsministerens åbningstale siges i den mundtlige del, at der er en række problemer ved overgangen fra den nuværende kapitalvindingsskat til den påtænkte værdistigningsafgift. Hvornår mener ministeren at oplysninger om løsningen af disse problemer vil kunne foreligge i skriftlig eller mundtlig form?

Det kan beklages, at man ikke fra regeringens side har en mere klar holdning til tingene, men det er måske udtryk for manglende fodslag mellem regeringspartierne. Det skal jeg ikke blande mig i. Jeg håber imidlertid, at ministeren meget vil overveje virkningerne af dette forslag og i hvert fald vil føle sig forpligtet til at skabe fuldstændig klarhed på dette område, så køber og sælger kender vilkårene fra lovens fremsættelsestidspunkt.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg går ud fra, at når lovforslaget foreligger her i folketinget, vil indholdet give klarhed over, hvordan virkningerne vil være af en sådan værdistigningsafgift; da kommer den klarhed, som man efterspørger. Men jeg er ikke den, der dikterer skatte- og afgiftsudvalget noget, og forslaget skal selvfølgelig underkastes en behandling i skatte- og afgiftsudvalget. Jeg kan ikke vide, hvad et flertal i folketinget beslutter sig til i denne sag, men når lovforslaget fremsættes, er den klarhed der, som kan skabes på det tidspunkt med hensyn til virkningerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

9) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:
Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvad er grunden til, at ministeren foreslår at ændre reguleringsmåden for indkomstoverførsel til medhjælpende ægtefælle?«

(Spm. nr. 6).

Skriftlig begrundelse.

Regeringen har foreslået at ændre i lov om udskrivning af indkomstskat m. m., så personfradrag og skalatrin i fremtiden ændres efter prisudviklingen, ikke efter lønudviklingen, men det er et spørgsmål, hvorfor loven om overførsel af indkomst til medhjælpende ægtefælle samtidig skal ændres.

Indkomstoverførsel til medhjælpende ægtefælle er jo i realiteten at betragte som løn til denne ægtefælle, og er der nogen grund til at sætte særligt stop for indkomsten til medhjælpende ægtefælle? Indkomstoverførslen efter de gældende regler er jo – selv efter de forbedringer, der blev gennemført i sidste folketingssamling – stadig ikke rimelig i visse tilfælde, især når den medhjælpende ægtefælle arbejder fuldtid i virksomheden.

I begrundelsen for at forringe den medhjælpende ægtefælles stilling anføres blot, at ændringen er en konsekvensændring af ændring i en skattelov, men ved at ændre også den medhjælpende ægtefælles regulering synes man at ramme denne befolkningsgruppe dobbelt.

Medhjælpende ægtefælle skal jo som alle andre skatteydere betale mere i skat, og medhjælpende ægtefælles indkomst ligger jo i den gruppe indkomster – små og mellemstore indkomster – der i særlig grad rammes af regeringens ændringsforslag, og ved at ændre også reguleringsmåden for medhjælpende ægtefælles indkomstoverførsel fra løn- til prisregulering forhindrer man, at indkomstoverførslen stiger i takt med andre lønninger.

Der ses ingen grund til at ramme netop de medhjælpende ægtefæller dobbelt.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det er jo med dette spørgsmål som med det tidligere, at man ligesom tager hul på en diskussion om et lovforslag, som er eller vil blive fremsat, og derfor kunne man måske

[Ministeren for skatter og afgifter]

sige, at debatten om netop dette problem mere hører hjemme ved den førstebehandling, som skal finde sted på fredag.

Men jeg skal fremsætte et par enkelte kommentarer til det.

Den ændring, som vi foreslår i lovforslaget, regulerer jo skalatrin og andre trin i udskrivningsloven på en anden måde end hidtil, og vi finder, det er rimeligt, at man regulerer alle de forskellige ingredienser, der er i dette lovforslag, på samme måde, også hustrufradrag eller overførsel til beskatning hos hustruen. Det synes jeg ikke der kan være noget forkert i. Der findes som nævnt en række beløbsgrænser, som skal reguleres, og jeg tror, det ville være u hensigtsmæssigt, hvis man skulle til at operere med forskellige regulerings-satser.

I begrundelsen for spørgsmålet anføres det, at indkomstoverførsler til den medhjælpende ægtefælle er at betragte som løn til denne ægtefælle, og at den foreslåede ændring af justeringsmekanismen således i virkeligheden betyder, at der sættes særligt stop for indkomster til medhjælpende ægtefæller. Jeg ved ikke, om jeg må sige det, men det synes der efter spørgerens mening ikke at være grund til.

Hertil kan jeg bemærke, at regeringen med det foreliggende lovforslag ikke sætter noget stop for det beløb, der kan overføres som indkomst for en medhjælpende ægtefælle. Efter den foreslåede reguleringsmåde stiger overgrænsen for, hvad der kan overføres til en medhjælpende ægtefælle, fra 49.700 kr. til 54.200 kr. i 1979. Altså i alle de tilfælde, hvor overskuddet ved den selvstændige erhvervsvirksomhed ikke er så stort, at det bliver aktuelt at overføre maksimumsbeløbet til den medhjælpende ægtefælle, sker der ingen ændringer af de gældende regler; i disse tilfælde kan der overføres 50 pct. af virksomhedsoverskuddet til den medhjælpende ægtefælle, og det er det, som man efter den gældende lov maksimalt kan overføre inden for de beløbsgrænser, som jeg har nævnt.

Spørgeren anfører også, at man ved at ændre reguleringsmåden for både personfradrag, skalatrin og det beløb, som maksimalt kan overføres til den medhjælpende ægtefælle, synes at ramme de medhjælpende ægtefæller dobbelt. Sådan har jeg læst begrundelsen for spørgsmålet. Det er imidlertid ikke rigtigt. Efter regeringens forslag vil person-

fradrag og skalatrin blive reguleret sådan, at skatte trykket for statsskattens vedkommende ikke ændres fra 1978 til 1979, og det vil gælde for alle skatteydere, også for de ægtepar, der falder ind under reglerne om medhjælpende ægtefæller, hvis den skattepligtige indkomst fra 1978 til 1979 stiger svarende til den forventede gennemsnitlige indkomststigning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, der kan jo siges mange ting, når ministeren beklager sig over, at han allerede i dag må svare på et spørgsmål, der vedrører et lovforslag, som fremsættes i dag.

Men så kan jeg sige til ham, at efter den aktion, som regeringen har foretaget over for det radikale venstre, er der ingen anden udvej for det radikale venstre end at stille spørgsmålene her i salen for at være sikker på at få svar. Man har lukket muligheden for, at vi kan stille spørgsmål gennem udvalget, så jeg agter at blive ved med at stille dem i salen.

Når ministeren for skatter og afgifter prøver på at bilde os ind, at det drejer sig om ingenting for disse medhjælpende ægtefæller, så ved jeg ikke, om det er tilladt at bruge ordet »fuppe«, men det er i hvert fald et forsøg på at fuppe folketingset, når der bliver sagt sådan. For det er jo ikke korrekt, at det drejer sig om 17 kr., eller hvad det er, ministeren har fundet frem til. Nej, det drejer sig jo også om, at hver gang man piller ved personfradraget, så skal der også betales kommunale skatter af det ved siden af statsskatterne. Derfor drejer det sig, hver gang man piller 1.000 kr. væk, om 416 kr. med de kommunale skatter, vi havde sidste år, og det bliver mere til næste år.

Ministeren siger, at det jo ikke betyder noget for dem, de rammes ikke dobbelt. Jo, det gør de. Netop den indtægtsgruppe har man jo haft særligt i kikkerten. Det er de små og mellemstore indtægter, der efter skatteministerens og regeringens opfattelse i særlig grad skal betale de ekstra 1,25 mia kr., som skal betales. Og desuden siger man til medhjælpende ægtefæller, at de ikke må få overført 56.400 kr., sådan som reglerne ville give dem ret til, de må kun få overført 54.200 kr.

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg synes dog i det mindste, at ministeren kunne indrømme, at det er det, man er ude på. De skal betale mere i skat og forholdsvis mere end de store indtægter, og desuden tager man 2.000 kr. fra dem. Prøv at regne ud, hvad det giver i gennemsnitlig timefortjeneste for en medhjælpende hustru, der arbejder fuldtid. Det bliver under det, folketinget har sagt, at man skal have i mindsteløn her i landet. Det er de vilkår, man byder dem.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg ikke har opfattet det sådan, at det ikke vil være muligt for det radikale parti at have ordfører på ved førstebehandlinger her i salen og dér vil have lejlighed til at fremsætte sine synspunkter. Det tror jeg dog stadig væk, og jeg finder det også helt rigtigt, at sådan er det, og sådan vil det også være i fremtiden.

Det er rigtigt, at der ikke er en indbygget skattelettelse i det forslag, som er fremsat, det har vi ikke lagt skjul på. De regler, vi har haft hidtil, har jo virket på den måde, at det har givet en automatisk skattelettelse og i særlig grad vil give det i 1979, hvis vi ikke ændrer det. Og der er ikke plads til en forbrugsudvidelse, det fremgår jo helt klart af regeringens økonomiske linje og den tale, som statsministeren holdt i går. Der er intet fup i det, hr. Bernhard Baunsgaard!

Jeg erklærer klart, at vi fjerner den automatiske skattelettelse, der ville være kommet i 1979, hvis ikke vi ændrede disse regler. Der er ikke tale om at betale mere i skat i form af et større skattetryk end det, der var i 1978. Skattetrykket bliver det samme.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Naturligvis er der ikke noget fup i selve fremsættelsen, men i den måde, ministeren begrundet det på, og det bliver han ved med.

Må jeg gøre ministeren opmærksom på, at når ministeren taler om automatisk skattelettelse, så er det jo et af disse forsøg på at føre os bag lyset, som ikke bør gå upåttalt hen. Her er tale om, at man indretter det efter den lønstigning, der var for år tilbage, og så er det, ministeren kommer og siger: den lønfremgang, I havde for år tilbage, nej tak, nu forøger vi skatterne i forhold til det, vi havde lovet jer.

Hvis man har brug for – og det skal jeg slet ikke bestride – ekstra 1,3 eller 1,2 mia kr., så anviser loven ganske klart, at man kan forhøje udskrivningsprocenten. Den har ikke social slagside, det er ikke de store indtægter, der slipper, hvis man forøger udskrivningsprocenten med det her.

Måtte jeg sige, når ministeren bemærker, at han ikke har opfattet det sådan, at regeringen kan forhindre os i at have en ordfører ved første behandling: nej, for så skulle det ligefrem være grundlovsbrud; det andet er jo bare et brud på den praksis, vi har haft for forretningsordenen hidtil. Den kan man godt sætte sig ud over – men dog ikke grundloven endnu.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Meddelelser for formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. oktober, kl. 9.00.

Angående dagsordenen henviste formanden til den i salen oplåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 14.05